

Na nišanu

Kuga Trećeg milenijuma: da li je pobeda smrti, sodomije, pedofilije i uništenje porodice, konačan cilj Evropske unije, ili je to njen kraj?

Kuda ide ovaj svet?

Zahvaljujući sumanutoj politici koju sprovode srpski vlastodršci, Srbija srlja u pravcu pridruživanja Evropskoj uniji, najbolesnijoj zajednici koju je evropski kontinent imao, još od vremena Inkvizicije. Mada tamo nikada neće stići, čak i ako ova zajednica nekim čudom opstane, sve snage postojećeg političkog kupleraja u Srbiji dale su se na posao da unište ono što je ostalo od ove zemlje, samo da bi ona bila bliže epicentru velikog zla koje je snašlo evropske narode. I ne samo Evropska unija, nego i ceo Zapad, danas su potonuli u mrak pederastije, pedofilije, istopolnih brakova, razbijanja porodice i uništenja svega što je evropsku i hrišćansku civilizaciju održalo do danas. Vlada Aleksandra Vučića, ponosi se brojem gejeva među ministrima, kako bi što više ličila na evropske vlade i njene diplomatije u kojima glavnu reč vode homoseksualci, transseksualci i osobe koje se izjašnjavaju kao "bespolne". Treba li ova suluda stranputica Srbiji? Kuda ide ovaj svet?

Nikola Vlahović

Goranko Đapić

Sistematsko uništenje etičkog, moralnog, hrišćanskog i uopšte ljudskog u evropskoj civilizaciji, približilo se svome vrhuncu. Ili će ovaj kontinent čiju sudbinu deli i Srbija, pružiti otpor užasnom plesu smrti, divljanju Sodome i Gomore, pederastije, gej-brakova, agresivne transeksualne propagande, pedofilije, ili ga više neće biti. Ne, onakvog kakav je bio tokom svoje duge i burne istorije...

Prve žrtve globalnog nasilja postale su porodice i najmlađi naraštaji, a preko njih i čitava države i društva, koja su suočena sa "novim pravilima", da je sve ono što je do juče bilo ispravno, sada pogrešno i naopako, pa čak i zakonom zabranjeno!

Da bi ovaj užasni projekat uspeo, ubrzano se menja i profil личности na čelnim pozicijama u evropskim institucijama. Gej-diplomatija, postala je deo evropskog političkog bića, a pripadnici takozvane gej-lezbo zajednice, precizno su raspoređeni u administraciji EU, na mestima odakle se donose sudbinske odluke za sve zemlje članice i one koje to hoće da budu.

Ubrzano se menjaju zakoni, pa i ustavna načela na štetu porodice i braka. Potpredsednik Evropskog parlamenta Ulrike Lunaček, predvodnica lezbijske zajednice u Austriji, koja je istovremeno i izvestilac EU za Kosovo, ozbiljan je promoter ideje da takozvani gej parovi usvajaju decu. Gej-diplomate, ministri spoljnih poslova, poput doskorašnjeg nemačkog Gvida Vestervelea, austrijskog Sebastijana Kurca, letonskog Edgarsa Rinkeviča (koji se javno pohvalio preko društvenih mreža da je homoseksualac) i mnogih drugih, danas su postali deo "nove političke kulture" u Evropskoj uniji. Svi oni ozbiljno rade na preuređenje tradicionalnog evropskog duha, kulture i nasleđa, koristeći u te svrhe najjaču propagandnu mašinu koja je ikada u istoriji postojala.

Na takav način je, preko EU institucija, zapodenut specijalni rat protiv tradicionalne Srbije, koja je vekovima bila postavljena na pravoslavnoj veri, svetosavlju, ali i na temeljnim vrednostima evropske civilizacije kakvu smo do sada poznavali. Nasilje nad zdravim razumom dobilo je preko politike Evropske unije i neke nove oblike. Tako je još 2008. godine, predstavnica za medije kancelarije Saveta Evrope u Beogradu, Monika Lajhner, upozorila domaće političare da gej i lezbo populaciju čini 10 odsto stanovništva u Srbiji (nigde nije

navedeno ko je i kako utvrdio ovaj broj!), te da će preko odnosa države prema njima biti procenjivana i spremnost Srbije za ulazak u EU.

Srpskim vlastodršcima nije trebalo dva puta ponavljati ovo upozorenje. U kratkom vremenskom roku, poslednja Tadićeva vlada i prva i poslednja Vučićeva vlada, učinili su sve da na velika vrata u stranačke odbore, državne institucije i na čelo javnih preduzeća, postave što više homoseksualaca, lezbijki, biseksualaca, transeksualaca...Ova akcija je odmah dobila i svoje "priznanje" iz evropskih centara moći.

Bivši državni sekretar u Ministarstvu za ljudska i manjinska prava Marko Karadžić, pohvalio se svojevremeno da je Srbija na listi u krugovima međunarodnih gej-diplomata, kao "atraktivna", zbog toga što je posebnim zakonom odobrila da boravišnu dozvolu dobiju i njihovi gej-partneri koje ovde dovode prilikom zvaničnih poseta.

Bio je to mali, ali važan korak za kriminalizovane i izopačene srpske vlastodršce i njihove vođe, koji vode Srbiju u deveti krug evropskog pakla.

Sve je dobilo i "dublji" smisao, kad je 19. maja 2013. godine, tadašnji nemački ministar spoljnih poslova Guido Vestervele došao u svoju radnu posetu Srbiji. Ovdašnja javnost je znala da je ovaj diplomata po svojoj seksualnoj orijentaciji homoseksualac i da sa sobom, prilikom državnih poseta, vodi i svoga partnera. Ali, niko nije mogao ni da pretpostavi da će Vestervele, umesto u nekoj službenoj rezidenciji, prenoćiti u Jajincima, u kući svoga domaćina, predsednika Vlade Srbije, Aleksandra Vučića. Istovremeno, u nemačkoj štampi se tih dana pojavila i informacija da "Vestervele ne vodi svoga partnera u zemlje gde vlada homofobija, te ni Srbija nije izuzetak u tom smislu". Ali, ovaj gej-diplomata nije imao razloga da se žali. Vučić ga je primio kao svoga!

Evropski danak u krvi

Takozvana multi-tolerancija, taj poslednji stadijum zapadnjačkog ludila, "deo globalnih standarda" koji ima ideju da uništi ceo svet, već odavno je pribegao izbacivanju prirodnog pola iz svih ličnih dokumenata, pa tako i iz pasoša! Reč je o zastrašujućem projektu uvođenja "trećeg pola", koji se sada isprobava u Australiji i na Novom Zelandu, ali i u nekim zemljama EU. Do sada su u pasošima, u rubrici pod nazivom "pol", bile su samo dve mogućnosti - "muški" i "ženski" pol, tj. bila su dva polja i u jednom od njih je stajala oznaka. A sada ima tri kvadrata. Treći kvadrat obeležen je (latiničnim) slovom "H".

Taj treći pol su, osim u navedene dve države, uveli na Tajlandu, a od 1. novembra 2013. to treće polje se pojavljuje u pasošima prvo Nemačke, a zatim ubrzo i u zemljama svih drugih država evrozone. Nakon toga će, u vrlo kratkom roku, to polje "H" pola, potpuno izbaciti i prirodnu pripadnost određenom polu iz lične dokumentacije u Evropskoj uniji (gde Vučić hoće po svaku cenu).

Nasilje gej aktivista i gej-političkih elita koje se sporovodi nad celom zapadnom civilizacijom, kako u Evropi, tako i u Kanadi, Americi, Novom Zelandu i Australiji, dostiglo je granicu koja je nepodnošljiva. Naime, pogranične policije na Zapadu danas već uobičajeno imaju obavezu da službeno zabeleže da je neko "strejter" (dakle, heteroseksualac), "gej", "lezbijka", "biseksualac", "transvestit" ili "transgender". Ne postoji muški ili ženski pol. "Strejteri" su, kao što se vidi, u manjini. Lingvistički i na svaki drugi način, muškarac i žena su brutalno izbrisani kao kategorija!

Norveška, koje sebe ističe kao zemlju potpune demokratije, danas je jedan od glavnih izvoznika "civilizovanog fašizma". Zakoni Norveške kažu da je svako dete vlasništvo države, i da je ono samo "pozajmljeno" roditeljima na vaspitavanje u skladu s potrebama države! Hraniteljstvo je u Norveškoj i još ponekim „civilizovanim" i „demokratskim" sistemima vrlo unosan posao koji donosi milijarde dolara prihoda.

Zakoni, poput ovih u Norveškoj, omogućavaju svakome, a najčešće gej-parovima, da dobiju tuđe dete na staranje. Dovoljno je samo da prijave biološke roditelje kao nesposobne da budu staratelji i da, bez provere, samo na osnovu jedne izjave, dete bude oduzeto od onoga ko ga je rodio. Mogućnost da ga ponovo dobiju, skoro da ne postoji! Na taj način je više od 200 hiljada najmlađih građana Norveške, jednostavno oteto od svojih bioloških roditelja.

U kom pravcu ide evropska, ali i celokupna zapadna, hrišćanska civilizacija, dovoljno govore i ovi podaci...U Britaniji je roditeljima kojima je oduzeto dete zabranjeno o tome u medijima da govore i za takav "prestup" sledi kazna do dve godine zatvora! Oduzetu decu u Britaniji šalju odmah u hraniteljsku porodicu, a zatim idu u tajno usvojenje, čak i kad se dokaže da je cela intervencija bila protivzakonita i neopravdana. U Norveškoj deci u jaslicama čitaju bajke o princu koji se zaljubio u kralja, u Švajcarskoj je 30.000 dece oduzeto tradicionalnim roditeljima i već predano istopolnim, u Danskoj na stubovima stoje oglasi: 'Iznajmljuje se konj za intimne odnose', u Americi se sprovode izbori lepote među transvestitima - dečacima od 6 godina, u Norveškoj će se u školskom programu za prvake pojaviti predmet 'Incest', u Kanadi je pedofilija službeno priznata seksualna orijentacija, u Holandiji legalno postoji stranka pedofila...

Krajem 2012. godine, vodeće predstavnice feminističkog pokreta u Evropskom parlamentu predložile su izglasavanje zakona koji zabranjuje svu klasičnu dečiju književnost u Evropi. Reč je o nezapamćenoj inkviziciji i pranju mozga, od najranijih dana. Srećom, ta akcija nije prošla, što ne znači da uskoro neće, sudeći po broju devijantnih ličnosti u klupama Evropskog parlamenta.

Holandska pedofilska stranka u svom programu propagira da se deci od 12 godina da pravo glasa, da im se da dozvola za upotrebu lakih i teških droga, zatim pravo da samostalno odlučuju s kim će živeti, pa čak i pravo na seksualne odnose sa životinjama! U programu ove

zločinačke organizacije piše i to da bi lake droge trebalo legalizovati za decu od 12. godine, uz upozorenje o opasnostima koje prekomerna upotreba donosi, a teške bi, po zakonu, bile dostupne svakome ko navrši 16 godina.

O ovome je i londonski "Gardijan" svojevremeno pisao, ističući da je Holandija osnivanjem stranke pedofila učvrstila reputaciju "socijalno najliberalnije zemlje u Evropi"! Čak i holandski Apelacioni sud je odbacio zahtev antipedofilskih aktivista za zabranu stranke koja želi da smanji starosnu granicu za stupanje u seksualne odnose na 12 godina i zalaže se za legalizaciju dečije pornografije. Nedavno je u Oslu, glavnom gradu Norveške, održan i prvi dečji „gej-festival“, što je dočekano sa odobravanjem čak i u parlamentu te zemlje!

Obamini gej-zakoni, prve gej-crkve, gej-parade...

Zahvaljujući nizu zakonskih propisa koje je na radost izopačene Amerike doneo Barak Husein Obama, u vojsci SAD su sada i zvanično dozvoljeni seksualni odnosi sa životinjama, pošto je prihvaćen odgovarajući amandman na Jedinstveni kodeks vojnog pravosuđa, čiji je član 125. ranije zabranjivao razvrat i sadržavao poseban paragraf o sankcionisanju sodomije. Obama je i to ukinuo.

Nakon što se njegova supruga Mišel "odvojila od bračnog kreveta i trpeze", zbog njegove nastrane seksualnosti (javnost je obavestila da će do kraja njegovog mandata biti samo "službeno" prva dama SAD), Obama se dao svom snagom u donošenje zakona koji su doveli gej zajednicu u položaj superiorne vrste.

Prema pisanju ruskog analitičara Nikolaja Mališevskog, to je otišlo toliko daleko da je Obama kao preduslov za dobru saradnju SAD i Rusije, postavio pitanje dovođenja homoseksualaca u poziciju da upravljaju ruskom državom!

Treba naglasiti i to da je Barak Husein Obama prvi predsednik SAD, koji je iz korpusa ljudskih prava izdvojio prava homoseksualaca i transseksualaca, te ih je zvaničnom direktivom, još u decembru mesecu 2011. godine, podigao na nivo prioriteta američke spoljne politike! Tada je svim vladinim agencijama poslao memorandum sa njegovim potpisom, u kome se nalaže da američka diplomatska i finansijska pomoć mora da bude na usluzi takozvanim LGBT osobama, u svim državama gde SAD imaju diplomatsku misiju!

Na vidiku je i stvaranje prve crkve za homoseksualce. Višestruko kompromitovani Patrijarh Srpske pravoslavne crkve Irinej, bio je pre izvesnog vremena u poseti ženi-arhiepiskopu Švedske, Antje Jakelen, koja je poznata kao najaktivniji borac za legalizaciju homoseksualnih brakova. Jakelen se javno izjašnjava za gej-ideologiju i propagandu svakog razvrata, sve pod izgovorom tolerancije i "poštovanja različitosti". Ova žena, koja je luteranski jeretik, obavlja i venčanja homoseksualaca još od 1. novembra 2009. godine, a javnost u Švedskoj je upoznala bolje, kad je isplela tepih u bojama gej-zastave, kojim mladenci istog pola hodaju na venčanju.

U Skandinaviji ima i retkih glasova razuma, pa je tako u Finskoj, vođa hrišćanskih demokrata i episkop iz Tamperea, oštro napao homoseksualne brakove, i usvajanja dece od strane homoseksualaca. Ali, u Finskoj je na sceni masovna propaganda odricanje od Crkve, i njegov glas je usamljen. U Austrijskim crkvama, homoseksualce već biraju u parohijske savete.

Na teret zemalja koje su se okrenule ka "evropskim integracijama", kao što je Srbija, stavljena je i obaveza održavanja gej-parada, koju su ovdašnji homoseksualci nazvali cinično - „Parada ponosa”. Uz veliku podršku evroatlanskih institucija, ove parade se održavaju kao vid masovnog "preobraćanja" građana u "zaostale, konzervativne i patrijarhalne" države (tako se i Srbija tretira u zapadnim centrima

moći), sa ciljem uspostavljanja sistema u kome će diktatura manjine nad većinom biti čak i zakonski propisana!

Tako se u Srbiji zakonima koji štite prava homoseksualaca i takozvanih "transrodnih" manjina, pretvorio u teror te manjine nad većinom. Načela o slobodi pojedinca ili manjine, zapisana još u Francuskoj buržoaskoj revoluciji, danas su zgaženi u ime sodomije, pedofilije i prava izopačenih. Zakoni koji su sankcionisali ovo zlo, polako ustupaju mesto zakonima koji ga glorifikuju. Srbija i srpsko zakonodavstvo, prate ovaj "trend"...

Valjda da ne bi zaostali za evropskom homoseksualnom politikom, Vučić je u svoju vladu, ali i na čelo javnih preduzeća, u Privrednu komoru Srbije i u mnogim drugim institucijama, doveo "ugledne" homoseksualce, koji, valjda, treba da služe kao dokaz da je Srbija "odmakla" u evropskim integracijama.

Put ka nestanku bele rase: žene bez muževa, deca bez roditelja

Francuski Nacionalni centar za demografska istraživanja, analizirao je uzroke velikih problema koji iznutra nagrízaju francusko društvo i ugrožavaju njegov opstanak. Rezultati su predati na uvid francuskom parlamentu. Reč je o velikoj studiji koja se bavi izučavanjem stanja o instituciji braka u Francuskoj, i ustanovila da brak već odavno nije preovlađujuće veza između muškarca i žene, nego su to postali vanbračni odnosi.

Izveštaj navodi da od svakih deset oženjenih (udatih) osoba, postoji devet osoba koje žive vanbračnim životom tj. čiji brak nije legalizovan zakonom, a što je rezultat međusobnog dogovora između dva supružnika da zajedno žive bez ikakvog bračnog ugovora: crkvenog, građanskog ili običajnog. Reč je o novostvorenom odnosu koji se i u službenim dokumentima Evropske unije naziva "otvorenom vezom", u kojoj žena i muškarac samo formalno žive zajedno i povremeno "konzumiraju" svoju polu-zajednicu, ali su slobodni da opšte i sa

drugim muškarcima, ženama, gej pojedincima ili parovima, kao i transeksualcima.

I u Srbiji je od nedavno počeo da se koristi termin življenja "u otvorenoj vezi", mada Srbija još nije postala žrtva ove pošasti u meri u kojoj je to Francuska ili neke druge zapadneoevropske zemlje. Termin "otvorena veza", direktno je plasiran iz Amerike, preko filmova i takozvanih društvenih mreža, i

Izveštaj francuskog Nacionalnog centra za demografiju dalje navodi da sve žene u ovoj zemlji, čija starosna dob ne prelazi dvadeset i šest godina, kao i muškarci čija starost nije veća od dvadeset i osam godina, žive pod jednim krovom bez ikakve legalne ili zakonske veze. Broj takvih je mnogo veći od broja legalno oženjenih iste starosne dobi.

Ono što izveštaj naziva "slobodnim ugovorom" ili "slobodnom vezom", postalo je raširena moda u Francuskoj. Ovaj zapadni talas koji je zapljusnuo francusko društvo, iznedrio je i fenomen "majki bez muževa". Naime, polovine francuskih majki (tačnije 53 odsto) rađaju prvo dete van institucije porodice (iz vanbračnih odnosa). Procenat vanbračnih porođaja iznosi preko četrdeset odsto od ukupno registrovanih porođaja. To znači da se u ovoj zemlji svake godine rodi 300 hiljada novorođenčadi godišnje, koji će odrasti bez prisustva oca. Četvrtina od ovog broja, nikada neće upoznati svoga oca!

Postoji i nova pojava koja je počela da napada društva na Zapadu, i pretila mu potpunim uništenjem. To je pojava novih definicija porodice, koje se razlikuju od prirodne definicije, po kojoj ona nastaje u vezi između čoveka i žene.

Ove nove definicije za porodicu pojavile su se na Svetskom kongresu o pitanjima žena, koji se održao još 1995. godine, pod imenom "Novi oblici porodice". Ti takozvani "novi oblici" porodice podrazumevaju da se ona može osnovati od dva muškarca ili dve žene i da nije neophodno

da se ona sastoji od muškarca i žene. Ovaj novi oblik porodice postao je i zakonski priznat u mnogim zemljama na Zapadu.

U trenutku nastajanja ovog teksta, u Irskoj je na referendumu, velikom većinom izglasana legalizacija homoseksualnih brakova, što će biti dopunjeno zakonskim pravom da gejevi usvajaju i decu.

Kakve su posledice ove pošasti? Jedan karakterističan primer iz Amerike, rečito govori kako to izgleda...Naime, u jednoj opštinskoj kancelariji u Južnoj Kaliforniji, izvršen je upis novorođenčeta, od dva oca i bez majke. Ovaj proces se završio nakon što su dva oca-homoseksualca, iznajmili matericu žene i nakon što su kupili žensku jajnu ćeliju od jedne specijalizovane banke jajnih ćelija!

Seksualna izopačenost postala je u zapadnim društvima zaštićena od strane svih organizacija koje se bave ljudskim pravima. Za homoseksualce i lezbijke su osnovane posebne asocijacije i organizacije koje sa ogromnim budžetima i armijama advokata, štite ili zastupaju njihove interese.

Krajem jula 1999.godine, jedna britanska sudnica dosudila je da troškove operacije promene pola, muškog u ženski ili obratno, snosi kasa za socijalnu solidarnost. Bila je to prekretnica u istoriji britanskog pravosuđa i uvod u Armagedon, koji danas razara britansko društvo, okupirano islamskim natalitetom, mnogoljudnim porodicama imigranata, i nagriženo iznutra-izumiranjem belog, anglosaksonskog čoveka.

Pre Olimpijade u Sočiju, kraljica ruske atletike, Jelena Isinbajeva javno je podržala ruski zakon o zabrani propagiranja homoseksualnosti među maloletnicima. Bila je to vest koju su svi zapadni mediji sa gnušanjem preneli. Ali, prema rezultatima istraživanja Centra za sverusko javno mnjenje, čak 88 odsto Rusa podržava ovaj zakon, koji se na Zapadu tumači kao dokaz suzbijanja prava LGBT osoba u Rusiji. Srećom, ruski

narod i njegov duh, vera i tradicija, daleko su od globalnog zla koje ima za cilj da ubrzano uništi belog čoveka, hrišćanina.

I ne samo u EU, nego u celokupnoj zapadnoj kulturi, zapadnoj muzici, zapadnoj književnosti i zapadnoj umetnosti, "muškarci" i "žene" su izumrli kao dinosaurusi, a tamo postoje samo "gej", "lezbijke", "biseksualci", "transvestiti" i "transgenderi". Usput, pod parolom "prava čoveka na izopačenost" - prirodni pol prestao je da se zove prirodnim i normalnim. U međuvremenu, dok traje raspad evropske civilizacije, ceo kontinent je pod okupacijom afro-azijskih imigranata, a zločinačka ideja njegovog konačnog pretvaranja u "kontinent trećeg sveta", skoro da je ostvarena.

Dakle, iz nekog svetskog centra moći, iskreno govoreći treba navesti da iza toga stoje Izabrani, oni koji su posle Hrista, da bi i tada uništili hrišćanstvo i hrišćane, stvorili i podstakli Muhameda Proroka da hrišćane uništi, krenuli su u napad na porodicu, kao osnovnu ćeliju društva. Zacrtali su strategiju napada na hrišćanske crkve, uništavanja hrišćanske kulture i potpune okupacije Evrope, kao kulturnog i ekonomskog stecišta bele rase i hrišćanstva. Zadatak im je da Evropa nestane, i da na njeno tlo budu dovedeni drugi narodi, druge rase i religije, i da njime Izabrani vladaju kao sa robovima.

Rusija se, kao što se vidi, pokazala kao neosvojiva tvrđava takvoj zaveri.

Naš saradnik Goranko Đapić, u nastavku teksta, objašnjava sociološku i istorijsku pozadinu problema koji danas satire Evropu i hrišćane...

Deset zapovesti organizacionog zla

Otkada je ljudskog roda, bilo je i dobra i zla. Kada su se ljudi okupili u veće zajednice, najprije su čuvali njenu neophodnu kohezionu snagu običajima i vjerovanjima. Kada je zajednica prerasla osvitom

civilizacije u državu, pisali su se zakoni, ali običaji nisu potpuno izgubili svoju korektivnu ulogu.

U prvoj monoteističkoj religiji, u židovskom monoteizmu Mojsije je od Boga primio ploču sa 10 zapovijesti, kojih se svaki vjernik morao pridržavati. Ma što tko mislio o samom monoteizmu posebno je pitanje, pa ipak se ne može poreći nakon mnogih stoljeća iskustava da su zapovijesti značile veliku snagu u držanju društvene ravnoteže, bez koje nije mogućan zajednički život tolikih ljudi.

Hrišćanstvo je prihvatilo svih 10 zapovijesti...

Ali zlo ne spava. I ono je prihvatilo svih 10 zapovijesti, ali suprotno svojoj suštini, izokrenuto i to su zapovijesti organiziranog zla. Mislite li da je ovo uvod za SF priču? Nažalost nije. Zlo je uvijek bilo dobro organizirano i uvijek prisutno. Činiti zlo mnogo je lakše nego činiti dobro. Činiti dobro zahtijeva veliku osobnu svijest i vjeru - značajan intelektualni i fizički napor.

Sa zlom je jednostavnije. Slika svijeta koja nam se predstavlja ne odgovara istini. Iza zbivanja najčešće ne stoje političke institucije koje „predano rade“ u interesu društva. To je slika na površini. U tamnim dubinama ljudskog društva oduvijek postoje i opstaju organizirane snage koje tajnim sastancima u dalekim hodnicima kudikamo više pišu istinsku povijest svijeta. Niti jednog trenutka svijet nije bio bez organiziranog zla. Jer, u svojoj definiciji organizirano zlo je uvijek instrument manjine i u interesu manjine.

Svijet postoji samo zbog manjine i radi manjine; on živi i umire u interesu manjine. Ratovi i goleme društvene tragedije djelo su rada manjine. Razganemo li lažnu sliku na površini društva, vidjet ćemo suštinu organiziranog zla i njegov predani rad. Taj rad nije od jučer do danas, taj rad traje što se naše civilizacije tiče od Kristovog raspeća nakon rastjerivanja zelenaša i mjenjača iz jerusalimskog hrama.

Nakon dvije tisuće godina krišćanstva naša civilizacija se suočila sa najvećim izazovom dosada. Recimo golu, čistu, jednostavnu istinu. Naša civilizacija je na umoru. Demografski, kulturno, obiteljski i vjerski ona je u punom debaklu. Slučajno? Možda su u pitanju neki nepovoljni tokovi? Ne; i uvijek ne. Naša civilizacija, naša bijela arijska rasa, njen antropološki nosilac, pedantno i aktivno uništava po planovima koje nisu od jučer. Organizirano zlo kroz tolika stoljeća postupa po već zadatom cilju i u ispunjenju tog cilja ozbiljno je napredovalo.

Kako i zašto?

Jerusalim je pao, ali je Korporacija preživela

Da bismo razumjeli užasnu težinu ove dvije tisuće godina stare zavjere, moramo se vratiti u daleku prošlost. Tada ćemo pronaći uzroke svih ovih dešavanja i razumijet ćemo strašnu dinamiku tog organiziranog zločina. Morat ćemo poći u daleki Babilon, grad nad gradovima srce Haldejskog carstva.

U gradu i u obližnjim centrima živjelo je nekoliko stotina tisuća Židova što su ih Haldejci izagnali iz obećane zemlje - Palestine i odveli u tkzv. haldejsko ropstvo.

I tu u tom ropstvu konačno je židovska zajednica okončala posao kodifikacije vjerski načela i ciljeva koji iz njih proizilaze. Židovska je zajednica brzo preuzela trgovinu i njen korporativni kapital nije imao konkurenciju. Stari posao iz Jerusalima zelenašenje i kamate, te prodaja papira za cijedenje istinskog rada i materijalnih vrijednosti. U tom, tobožnjem ropstvu, židovska je zajednica dovela teološki svoj monoteizam do današnjeg modela. I šta kaže taj monoteizam?

Onako kako je zajednica postupala strogo korporativnim sredstvima, tako je i vjera bila korporativna. Sljedbenici židovske vjere mogu biti samo židovi i nitko drugi. Oni, izabrani narod od samoga Boga, mogu i

samo oni biti njegovi sljedbenici. Bog postoji samo za njih. Bog ne gleda druge i ne postoji za druge. Drugi koji postoje van zajednice, cijeli Babilon, Haldeja i sav ostali svijet postoje samo da budu sredstvo u rukama Izabranih. Oni postoje da rade i uvećavaju moć Izabranih. Svijet dakle do sudnjega dana postoji samo zbog njih i njih. Novcem, zelenašenjem, kreditom valja angažirati nežidove da im predano služe za nagradu. Bračnim vezama valja utopiti u Zajednicu najbogatije i najinteligetnije nežidove. Sam odabir među nežidovima budno je promatran. Zajednica potomstvo rado vidi po majci. Ona se tako antropološki obnavlja i čuva stabilnu populaciju.

Nežidovi se unutar zajednice zovu Goje. To je nešto kao mješavina svinje i hijene. Goje su svinje prazne glave. U nju treba usuti onoliku količinu tople vode koliko je dovoljno da obavljaju radove od koristi za Zajednicu.

Kada je persijski car Kir srušio Haldejsko carstvo i ušao u Babilon, Zajednica je odmah financijski pomogla Kira, slaveći ga. Za uzvrat, Kir im je dopustio odlazak u obećanu zemlju. Dio zajednice je naravno ostao na zadatku u Babilonu. Pravit će se ratovi, bit će kredita i kamata... Bit će to sjajna osnovica za rastuću moć.

Rimljani nisu imali previše sluha za Izabrane. Dobili su autonomiju, ali su već za helenističkog doba imali monopol u Aleksandriji, Antiohiji, svuda gdje je kročila noga Aleksandra Velikog. Brzo su zaboravili persijske prijatelje i brzo su našli nove širom helenskih kraljevstava.

Rimski imperatori su razorili Jerusalimski hram i raselili Židove, ali kud god da su ih poslali, pošli su novcem i Korporacija se množila. Jerusolim jeste pao, ali preživjeli su Korporacija i zelenašenje, a Rimsko se carstvo survalo u povijest.

Kada je Konstantin osnovao grad na Bosforu, tu je ubrzo stigla Korporacija. Tu će dočekati Turke i voditi njihove financije. Ponovo krediti, papir i najzad realni rad i zlato. Kada se republika Svetog

Marka pretvorila u trgovačku Imperiju tadašnjeg Sredozemlja, Šajlok je stigao i u Mletke. Poučno je pročitati „Mletačkog trgovca“ od Šekspira. Točno. Genijalno. Usamljeno.

A onda je došlo do prave revolucije u Korporaciji. Engleski kralj, ženoubojica Edvard VII, upetljao se u francuski metež i u London je stigao Menašeh Ben Izraeli sa novcem Korporacije, koja je ubrzo uvidjela kakove ogromne potencijale pruža Britanija i njena rastuća kolonijalna trgovina.

Gospodarenje morima; to će biti novi veliki skok u rastu moći Korporacije. Lukrativno raspoloženo plemstvo burbonske Francuske mnogo je trebalo, novca za balove i rasipničko življenje. Tu su ubrzo stigli krediti. Papir i tako dalje. Ubrzo je Korporacija stupila u brojne veze sa Goja - aristokracijom npr.

U Engleskoj. Praktično je čitava aristokracija kupljena i bračnim vezama apsorbirana.

Sam Dvor je ubrzo bio u vlasti novca Korporacije. Istočnoindijska Kompanija i njeni golemi profiti pomognuti su kreditima židovskih banaka - formalno engleskih. Centar Londona Siti dobio je gradsku anatomiju i svog gradonačelnika vrijednog Goju koji će predano raditi za Korporaciju. Veoma brzo je Britanija postala servis potreba Korporacije.

Na red je došla mlada američka Republika. Kapital iz Londona nagrnulo je isprva veoma diskretno u krvotok nove rastuće privrede. Ali zadatak preuzimanja američke države morat će ići mnogo sporije. Armije doseljenika duhom pionira brzo su osvajale Ameriku. Anglosaksonska i njemačka sirotinja koja je plavila Novi svijet nije baš bila zalogaj za Korporaciju. No doći će čas, razumije se.

Politika Korporacije u Europi bila je jasna i dobro promišljena. Nastupajući preko Britanske države insistiralo se na političkoj

rascjepkanosti i vječitim ratovima niskog inteziteta. Slaba Europa, jaka Britanija. To je bila konstanta britanske politike do naših dana. Bilo kakovo izdizanje jake sile odmah je preventivno gušeno. Rascjepkana Europa sa Turskom na Istoku odgovarala je Korporaciji. Krediti za rat i krediti za mir brzo su učinili europsku privredu zavisnom i prezaduženom.

Francuska Revolucija je ukinula jaku katoličku monarhiju. Sada je Vatikan bio na redu. Svuda se gomilala njegova moć. Korporacija je stoljećima tražila da ostvari financijsku kontrolu Vatikana. Oslabljen, postepeno je počeo popuštati. Ipak će proći još puno vremena dok se taj teški cilj ostvari.

Nešto je također veoma zabrinjavalo bankare. Rusija se poslije Petra Velikog pretvorila u društvo koje nakon duge letargije pokucalo na vrata europskog doma.

Od tada utjecaj Rusije na europske prilike će rasti ne odviše burno ali konstantno. Pojava Napoleonskog Carstva i njegov nagli uspon svakako su zabrinuli Korporaciju. Pariz je bio van potpune kontrole i Napoleon je bio odviše moćan. Napokon Napoleon je mirom u Tilzitu sa Rusijom istisnuo britanski utjecaj iz Europe.

U Starom svijetu moć su dijelila dva Carstva, Napoleonovo i Rusko. Britanija se našla u kontinentalnoj blokadi, pa čak, ako ju je tu i tamo probijala, očigledno je bila u nevolji. Tada je Korporacija obećala Aleksandru prvom značajne kredite ako otkaže kontinentalnu blokadu na koju je inače bio obavezan mirom u Tilzitu.

Napoleon je opomenuo cara nekoliko puta, pa kako nije bilo odgovora prestiž mu je nalagao da poduzme ozbiljne vojne mjere. Suprotno vjerovanjima, Napoleon nikada nije namjeravao da okupira Rusiju. jer je i njemu bilo jasno koliki je rizik.

Njegova strategija se svodila na ulazak ogromne vojske u ograničenu dubinu u Rusiji, očekujući da će uplašeno plemstvo žuriti da sklopi mir i vrati predašnje stanje. Ali kako je ulazio u Rusiju, Aleksandar nije slao nikakove parlamentarce. Napoleon je kretao još dublje da bi pregovori konačno počeli. Opet su izostali.

Konačno, Napoleon je tražio odlučujuću bitku i ona je izostala. Konačno, Borodinska bitka je pokazala kako je Napoleon ušao preduboko. Sada je sve stavljeno na kocku i Francuzi su ušli u Moskvu. Ostalo znamo. Ono što malo znamo, to je da je politika spaljene zemlje do i od Moskve opustošila Rusiju. Žetva ili dvije potpuno su omanule. Proći će godine da se Rusija oporavi od goleme pustoši kojoj se izložila. Nije poznato koliko je bilo žrtava od gladi i studeni u Rusiji, moguće je da se radilo o milijunima. Tako su dva Carstva uništena. Naravno kredita nije bilo. Rusija je bila izbačena iz europskog odlučivanja i dobila je mjesto žandara u Svetoj Alijansi. Izabrani su mogli da odahnu.

Prelazak federalnih rezervi SAD u privatne ruke

Na kraju devetnaestog stoljeća, uprkos svemu, Europa je brzo napredovala. Na scenu je stupilo novo Njemačko Carstvo koje je veoma brzo postala najdinamičnija ekonomija Zapada. Njena vojska bila je najorganiziranija i najdisciplinarnija oružana snaga na Kontinentu. Stvar za London se zakomplicirala kada se poslije 1905. godine, pod kancelarom Stolipinom, Rusija munjevito izdigla. Zahvaljujući njenim potencijalima njen je rast bio ubjedljivo najveći na svijetu. Od 1905g. do 1911g. stopom od 12,0% godišnjeg rasta Carstvo je udvostručilo bruto nacionalni dohodak i taj trend se i dalje nastavljao.

Nije trebalo mnogo mašte kuda to vodi. Sada su najjači ljudi iz Korporacije osmislili novi Veliki rat. Njegovi ciljevi bili su da međusobno suprostave Njemačku i Rusiju na Istoku, a da na Zapadu otvore front u Francuskoj te da njeno kolonijalno Carstvo učine

zavisnim od Korporacije. Rat je Izabranima trebalo da donese ogroman pomak u ispunjenju njenog sna o svjetskoj moći Izabranih, a tako je i izgledalo da će i biti. Znamo, Rusija je uništena i bačena u nezamislivi kaos. Njemačka također. Francuska je oslabljena. Razorena Europa postala je lak plijen za nove kredite i novu zavisnost.

Znači, najprije krediti za ratne potrebe, pa krediti za obnovu...

Nakon što je Europa potonula u kaos, Izabrani su postigli svjetskohistorijsku pobjedu u SAD. Uveli su je u rat u Europi probavši uspješno buduću strategiju i zadobili su 1913 g. neograničenu moć u Vašingtonu. Federalne Rezerve su prešle u privatne ruke Korporacije, i što je još važnije dobile su pravo na slobodnu emisiju novca.

Sa toliko papira kojemu legitimitet daje sila u brzom rastu, bila je ovo toliko velika pobjeda Korporacije da je ona ne samo višestruko uvećala svoju finansijsku moć, već je čitavu američku državu pretvorila u servis za ispunjenje svojih interesa.

Svjetsko gospodstvo Izabranima nije bila samo na dohvatu ruke, ono je već uveliko počelo...

Nakon Drugog Svjetskog rata moć Korporacije je ponovo udvostručena. Bipolarni svijet je počeo trku u naoružanju. Ponovo krediti, papir i konačno zlato i drago kamenje. Strašna ekonomska depresija iz tridesetih godina učinila je da su se ljudi iz Korporacije domogli mnogih nekretnina, banaka i osiguravajućih društava. Sada je stasalo vrijeme da se preko Odbora za vanjske poslove uspostavi alternativna vlada SAD u sjenci. Alternativna vlada imala je neuporedivo veću moć. Ona je držala gotovo sam novac u SAD kupujući njime rad i resurse u čitavom svijetu.

Konačno, padom Sovjetskog Saveza Istok Europe našao opet tko zna po koji put u strašnom haosu. Jugoslavija je uništena. Pripreme za opći europski pad su završene.

Čemu taj pad i zašto?

Redosled preostalih zadataka Korporacije

Rušenjem SSSR, Korporacija je imala da okonča još jedan važan posao za koji se pripremalo čitavo stoljeće. Naime postojanje grčko - rimsko krišćanske civilizacije postala je ozbiljna prepreka svjetskom gospodstvu. Europa je najveći konglomerat arijevske bijele rase - jedinog ozbiljnog konkurenta i mogućeg protivnika novom ustrojstvu. Tolika koncentracija najciviliziranijeg stanovništva na svijetu, velika je moralna, kulturna i demografska prijetnja za Korporaciju. Ali, europske „Goje“ su inteligentne i stvaralački veoma sposobne.

Plan je bio sljedeći: opasna masa koja je ne jednom iznenadila Korporaciju, mora bezuslovno nestati. To mora biti urađeno postepeno i oprezno do onoga nivoa kada Europa izgubi vitalnost, a onda posao se možda može okončati mnogo manje suptilnim metodama. Tada će se već Rusija raspasti i „Goje“ nijemo prihvatiti neminovnu sudbinu. Svijet će biti reduciran na dvije - tri milijarde ljudi ustrojen po trećesvjetskom modelu mješavine rasa, modelu koji je apsolutno sterilan i neproduktivan. Rasno bratstvo se ne uzdiže bratstva radi, već radi miješanja krvi u kojoj će intelekt i stvaralački poriv arijevske rase, trajno nestati sa njom samom. Svijet neće imati jučer ili sutra, već samo danas. Danas i danas, bit će svaki dan. Povijesti nema, izuzev što bi mogla biti kronologija događaja u obiteljima Korporacijskih magnata.

Još od prije jednog stoljeća počeo je pokret za prava žena. Ali kakav je to samo marifetluk bio! Nitko civiliziran nije protiv prava žena i njihove ravnopravnosti, ali ako se ženama podmeće takozvana jednakost polova tu očigledno nešto nije u redu. Svi moraju biti ravnopravni pred zakonom, imati ista prava i obaveze, ali jednakost polova je nešto što apsolutno ne postoji i što je suprotno prirodnim zakonima i očiglednim činjenicama. Jer žena nije jednaka muškarcu niti muškarac ženi. Oni se međusobno rodno razlikuju i to djelo same prirode, ciklusa života. Žena i muškarac se razlikuju, ali baš je to ono

što ih čini okrenute jedno drugome. Oni se razlikuju. Zajedno oni čine cjelinu. Život sam. Bučne sifražetkinje propovijedaju mučnu mržnju prema muškarcima i ne vidimo kako to uopće može kao uostalom i svaka mržnja biti društveno prihvaćeno.

Žena se danas uči kako mora raditi što i muškarac da bi bila ravnopravna. Kakovo strašno podmetanje, podmuklo i uništavajuće!

Zašto žena koja je majka i stub obitelji ne bi bila ravnopravna? Uvijek je bilo i bit će podjele rada između žene i muškarca. Zašto je to loše? Zašto bi žena bila unižena i neravnopravna ako bi radala, vaspitavala i slala društvu zdravu u pažnji i majčinskoj odraslu i ljubavi doruslu djecu?

Kako izgleda kada su djeca gotovo čitav dan bez majke koja trune u nekom uredu zato što su joj rekli da je time ravnopravna?

Zašto je u redu da žene ne rađaju između 18 i 25 godina života, kada su biološki najjače i najzdravije, a djeca također? Zašto se žena uči da mora poći na fakultet, jer će u suprotnom pokazati kako je „nesuvremena“ i neobrazovana? Tko kaže da kao stub obitelji ne može biti obrazovana? Zar joj je knjiga, slika i ma koja umjetnička djelatnost nemogućna? Možda još i više! Koliko li je samo istinskih talenata, mladih žena izgubilo sebe na onome da ona nešto mora!

Zakonom majku treba osobito zaštititi i obavezno joj omogućiti mirovinu za sve što je učinila za društvo dajući mu zdravu i pažljivu djecu.

Zašto je majka, ono što se izgubilo? Majka je najveći prijatelj potomstva što je budućnost zemlje. Majka je život. Majka je sve!

Nasuprot tome, žena se danas uči da je moda sve, ona mora da bi bila suvremena koristiti obilno kozmetiku, ona se mora kvarcovati i ona nema vremena da bude majka. To je tako opterećujuće. Ona mora biti društveno pokretljiva, znati što se novo sprema za šoping. Ona mora

pokazati dečku svog kućnog ljubimca. On mora shvatiti što to znači. Ona mora da za slijedeću modnu reviju pojuri novu toaletu, a tako ima malo vremena.

Ona mora biti dosljedni vegeterijanac. Sve masnoće mora baciti u otpad, a proteine, tu ogavnu prijetnju momentalno zaboraviti. Ako joj netko kaže da se homo sapiens održao u borbi za opstanak zato što je jeo meso, to nije poželjno reći u njenom društvu, to je obična divlja mesara i zar još takovi postoje?

Konačno ona će vremenom biti tanušna, usamljena njegovana baka.

Žena mora imati razumijevanja za agresiju gej populacije. Zar sve drugo nije „homofobno“ i toliko primitivno. Zar tolerancija nije štivo za novog čovjeka? Zar to nije humano usvajati dječicu i brinuti o njima? Žena se ne mora sjetiti da je svu dječicu netko donio na svijet. Nikakav gej otac ne može mu biti majka. Ali, to tako shvaćaju bahati primitivni mačisti.

Svi, i muškarci i žene, svi moraju shvatiti da je budućnost u multikulturalizmu, multietnicizmu, multikonfesionalizmu.

Ovo je odlično štivo za poginule novinare iz redakcije „Šarli ebdo“ da ubiju dosadu na onom svijetu.

Gej populacija mora imati veća prava od ostalih. Oni su ugroženi. Gej populacija mora biti u stanju stalne parade inače će imati manje prava. Svim heteroseksualcima treba zabraniti da ometaju gej populaciju. Gej populacija mora u homoseksualnom braku usvojiti nekoliko djece. Ona su ionako mala da bi postavljala pitanja, a njihov položaj u zdravoj gej zajednici nije pedofilija. Svi građani heteroseksualci moraju imati žute trake na rukavu kako bi homoseksualci odmah mogli zvati policiju.

Svi koji ne gledaju rijaliti programe na TV, ozbiljni su osobenjaci i društvo mora brinuti o njima.

Epilog zadate strave i užasa

Gotovo svi ovi zadaci su izvršeni. Rezultati ne izostaju. Ništa od ovoga nije šala. Nažalost. Što se kršćanstva tiče, ono je na Zapadu na koljenima. Korporacija je počela preuzimati Vatikan. Novog Ignacija Lojole nema na vidiku. Jezuiti broje novac. Što se tiče pravoslavlja, najveća pravoslavna crkva na svijetu je Ruska pravoslavna crkva. Ona još nije načeta novcem Korporacije. Jednostavno, između RPC i Korporacije je Ruska Federacija! Dakle mora se uništiti Ruska Federacija. Na sreću ona nema Vučića i Dačića, Gašića i Lončara. Ona ima sjećanja na Petra Velikog. Ona je i dalje Imperija. To ne znači da nekoga okupira, na primjer, Ukrajinu. Ona samo štiti ruski narod u njoj za koji Korporacija smatra da njegovo ubijanje mora biti nova olimpijska disciplina.

Posljednja vijest: Na paradi u Moskvi bili su prisutni predstavnici gotovo 4 milijarde žitelja Zemlje. Poruka: Svakako da ima nade.

A 1. Gej i lezbo politika

Dok je Vučić svoju vladu popunjavao ministrima-homoseksualcima, među vodećim ličnostima separatističkog, albanskog Kosova, našle su se istaknute lezbijke, ministarka Edita Tahiri, predsednica Atefite Jahjaga i još nekoliko njih iz Euleksa. U nedelju uveče, 3. maja ove godine, predsednica Atifete Jahjage, je u hotelu "Grand" u Prištini, u društvu mlade, tamnopute seks-bombe, prisustvovala proslavi rođendana jedne od lezbo službenica Euleksa. Njih dve su se izdvojile i svoju lezbo "zabavu" nastavile u apartmanu na trećem spratu hotela.